

Тема номера: Крок через поріг

РЕДАКЦІЯ VERBUM

30 ГРУДНЯ 2022

Шановні читачі! Кінець року — це, звісно, умовність. Тим більше в таких випадках, як зараз, коли сам рік здається одним суцільним лютим, який поки що й не думає завершуватися. Замість феєрверків ми слухаємо звуки ППО, і вони таки тішать — але втіха від них зовсім інша, ніж та відносно безтурботна передноворічна, яка наповнювала нас іще наприкінці минулого грудня.

Фото: Julia Joppien

Проте символізм важливий. Ритуали — а надто радісні ритуали — важливі. Тож у цьому випуску «Вербуму», яким завершується 2022 рік, ми хочемо поговорити про моменти зламу й переходу. Моменти, коли складно не відчуті, що навколо щось змінюється — чи просто в межах річного циклу, чи глобально й назавжди.

У перших двох текстах ідеться про сам ритм змін.

Отець Матеуш Годек пише про три народження Христа — у пелюшках, у поховальному савані й на корпоралі — які надають структуру й сенс не тільки літургійному року, а й усьому християнському життю.

Софія Вдовченко придивляється до перетворень, яких зазнають герої народних казок, і пояснює, як фольклорні схеми накладаються на наше повсякдення.

Наступні два тексти — це точкові фіксації моментів переходу, розповіді про те, що можна назвати зламом парадигми.

Ольга Петренко-Цеунова досліджує критичні погляди Миколи Зерова — класичного поета, якому випало жити в буремні часи революції не лише в політиці, а й у поглядах на суть мистецтва.

Кирило Степанян обговорює проблему сцієнтизму, який шукає однозначних відповідей на питання про ситуацію людини у світі та своєю байдужістю до будь-чого, що перевищує очевидну матеріальність, ризикує перетворити світ на непридатний для людського життя.